

[Birkholm]

– at binde og hæmme det danske håndboldlandsholds spillere og trænere. De må ikke agitere for fred. Til trods herfor er vi mange, der håber, at håndboldlandsholdet vil opnå glimrende resultater ved de olympiske lege, ligesom vi håber, at fodboldlandsholdet vil opnå glimrende resultater i EM-slutspillet.

Birkholm (VS):

Jeg er af den opfattelse, at frie mennesker er de bedste boldspillere, og jeg er også af den opfattelse, at mange, mange mennesker ønsker, at det danske håndboldlandshold opnår glimrende resultater ved de olympiske lege i Los Angeles. Vi håber også, at resultaterne opnås ved det, som er det danske boldspils særlige kendetegn, nemlig det fantasifulde, det kreative, det overraskende og det angrebsbetonede spil, et spil, som er vokset frem i Danmark af to grunde. For det første fordi idrætsudøvelsen i Danmark endnu foregår under langt mindre kommercielt og statsligt tryk end i andre lande, i større frihed, og for det andet fordi menings- og holdningsfriheden i det danske samfund endnu trods alt er større end i de fleste andre lande. Autoritetstroen er mindre på trods af kulturministerens fars og partiformands, hr. Erhard Jakobsens, forsøg på at undertrykke denne meningsfrihed.

Jeg mener, at kulturministerens ønske om politisk ensretning af håndboldlandsholdets spillere uvægerlig vil føre til det samme stereotyp, uselvstændige maskinspil, som man kender fra Moskva, Østberlin og Bayern.

Ministeren for kulturelle anliggender (Mimi Stilling Jakobsen):

Jeg har fornemmet hr. Birkholms spørgsmål således, at det, hr. Birkholm rent faktisk vistnok engang spurgte mig om, var, hvorvidt jeg agtede at rette henvendelse til håndboldforbundet. Det gør jeg ikke.

Birkholm (VS):

Der blev i forgårs indgået en aftale. Den er blevet påtvunget håndboldlandsholdets spillere på et møde mellem spillerrepræsentanterne og Dansk Håndbold Forbund, og den er klart uacceptabel, fordi grundlovens ytringsfrihedsparagraf, § 77, ikke respekteres. Aftalen går nemlig ud på, at når spillerne agter at give udtryk for deres personlige

holdninger, skal ledelsen først være orienteret, så den kan tage stilling til konsekvenserne.

Grundlovens § 77 siger:

»Enhver er berettiget til på tryk, i skrift og tale at offentliggøre sine tanker, dog under ansvar for domstolene. Censur og andre forebyggende forholdsregler kan ingen sinde på ny indføres.«

Hvor ser man ellers i samfundet, bortset fra på håndboldlandsholdet, at mennesker først skal spørge andre om lov, inden de fremfører deres opfattelser. Det er jo nærmest, som om man gør håndboldlandsholdet til et politisk parti, men selv i socialdemokratiet får hr. Robert Pedersen dog lov til at udtrykke sine synspunkter uden først at spørge hr. Anker Jørgensen om lov og uden at blive sat af holdet bagefter endda.

Hvis kulturministeren accepterer Dansk Håndbold Forbunds censur, hvad bliver så det næste? Skal Ove Sprogø spørge kulturministeren om lov, førend han underskriver en protestannonce mod atomvåben? Han er jo dog en såkaldt offentlig person ligesom håndboldspillerne på landsholdet.

Formanden for den københavnske håndboldklub HG har til pressen udtalt, at de, der optræder med »Nej til atomvåben«-mærket, vil blive sat af holdet. Jeg vil gerne spørge kulturministeren: hvis landsholdsspillere eller klubspillere sættes af holdet som følge af politiske tilkendegivelser, vil kulturministeren så skride ind og kræve grundloven respekteret, eller kender kulturministeren slet ingen grænser?

Ministeren for kulturelle anliggender (Mimi Stilling Jakobsen):

Jeg kan kun sige, at efter det, jeg har fået oplyst, foreligger der overhovedet ikke nogen sag om knægtelse af ytringsfriheden eller en nedvurdering eller overtrædelse af grundloven, og derfor agter jeg ikke at foretage mig noget som helst.

Jeg vil i øvrigt udtrykke undren over, at hr. Birkholm kan tro på, at voksne mennesker lader sig påtvinge en aftale. Det synes jeg nok er at undervurdere både vore spillere og vores idrætsforbund.

Birkholm (VS):